

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5141/2025
17.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Сандра Милодановић, адвокат из ..., против туженог Града Суботица, чији је заступник Правобранилаштво града Суботица, ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2352/24 од 05.12.2024. године, у седници одржаној 17.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2352/24 од 05.12.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2352/24 од 05.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2352/24 од 05.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Суботици П 809/23 од 05.03.2024. године, у ставовима првом и другом изреке, којима је утврђено да су тужиоци стекли право коришћења на непокретности уписаној у ЛН бр. .. КО Стари град, описаној као парцела број .., површине 726м², са по ½ идеалног дела, као и да су стекли право својине путем одржаја на стамбеном објекту површине 98м², ... бр. ..., зграда број 1, број етажа По+П+Пк, изграђеном на кат.парцели број .. КО Стари град на по ½ идеалног дела, што је тужени дужан да призна и трпи да тужиоци у РГЗ, СКН у Суботици упишу право коришћења односно право својине на описаним непокретностима без даљег питања и одобрења туженог, када се за то стекну услови.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11....10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом одредби материјалног права из одредби Закона о грађевинском земљишту, Закона о планирању и изградњи и Закона о основама својинскоправних односа, утврђено је да су тужиоци стекли право коришћења на кат.парц ..., уписаној у ЛН бр. ... КО Стари град, површине 726м², са по ½ идеалног дела, као и право сувојине са по ½ идеалног дела на стамбеном објекту површине 98м² изграђеном на тој кат.парцели, након што је оценом изведених доказа утврђено да им је уговором од 22.09.1988. године закљученим са Јединицом грађевинског земљишта, СИЗ комуналних делатности и грађевинског земљишта општине Суботица ово земљиште уступљено на коришћење са преносом права коришћења ради изградње стамбеног објекта, који су тужиоци сопственим средствима изградили у року прописаном у акту о давању градског грађевинског земљишта на коришћење.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је применом члана 404. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 05.09.2023. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП, па је применом члана 413. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић